

af hr. Steen Gade og den øvrige politiske korrekthed systematisk blev undertrykt. Vi, der sagde sandheden, blev kaldt for racister og fremmedhadere. Fordi vi holdt ud, og fordi vi turde sige sandheden, er der nu i dag en åndsfrighed i Danmark, som bl.a. slet ikke findes i det totalitære, socialdemokratiske Sverige.

Dansk Folkeparti har altså sikret åndsfriheden og sikret, at Danmark er et foregangsland i Europa. Derfor kan jeg ikke lade være med at ryste på hovedet, når hr. Steen Gade kommer og siger, at disse værdier er truet af det parti, der faktisk har sørget for, at friheden er blevet genindført.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Når jeg kommer med sådan nogle udsagn, som jeg kommer med, er jeg jo fuldstændig sikker på, at jeg ikke bliver enig med Dansk Folkeparti i analysen.

Til hr. Søren Krarup vil jeg sige, at det jo i dag er politisk korrekt at sige måske ikke helt det, som hr. Søren Krarup siger, men noget, der ligner. Jeg tror bare, at hr. Søren Krarup ikke har fulgt med. På en måde kan man sige tillykke til Dansk Folkeparti. Venstre og Konservative er jo faldet om, og somme tider ligner Socialdemokraterne også nogle, der er faldet om i den her diskussion og ikke tør tage den åndelige konfrontation. Jeg er om ikke af grundtvigsk æt så i hvert fald tillært grundtvigianer, og derfor tror jeg også på den kamp, vi nu har her. Den er nødvendig, og den er en nødvendig del af demokratiet, også når det går hårdt til.

Kl. 16.05

(Kort bemærkning).

Søren Krarup (DF):

Nu taler hr. Steen Gade om en analyse. Det er en analyse, der består i, at man simpelt hen lukker øjnene for virkeligheden, så det er jo ikke nogen analyse.

Vil man forholde sig til det problem, der hedder indvandrerproblemet, må man naturligvis også beskæftige sig med de foregående årtier. Der blev problemet grundlagt. Det blev grundlagt med en katastrofal udlændingelov af 1983, som SF var en af de ledende i forsøget på at få indført. SF bidrog siden op gennem 1980'erne og 1990'erne med at søge at kriminalisere den befolkning, der i stigende grad bad politikerne om at tage vare på sin velfærd.

Så var der nogle, der turde sige den ubehagelige sandhed. Fordi vi sagde sandheden, fordi vi holdt os til den virkelighed, som netop var folkets, altså var den reelle, kom der et gennembrud, og derfor skete der et systemskifte i 2001. Så det er dog grotesk, at man skal høre hr. Steen Gade, der forsøgte at undertrykke sandheden, komme og fortælle, at vi, der sagde sandheden, er en trussel imod en ordentlig debat.

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Folk, der kender mig bare lidt, ved, at jeg ikke undertrykker nogen som helst diskussion eller nogen som helst sandhed, så det udsagn kan jeg ikke tage alvorligt fra hr. Søren Krarup.

Derimod synes jeg, at det er en vigtig diskussion om, hvordan Danmark ser ud i en global verden. Der er jeg meget enig i det, hr. Johs. Poulsen i dag har illustreret, nemlig at der i et samfund, der skal fungere i en åben verden, også vil være flere fremmede. De er her, de skal integreres, og de skal blive danske, ligegyldigt hvilken farve og religion de har. Men det er da klart, at det skal ske i en globaliseret verden, hvor alle lande orienterer sig i en retning, der ikke ligner den, som hr. Søren Krarup har i baghovedet.

Formanden:

Så er det hr. Jørgen Arbo-Bæhr som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Da jeg sad i går og prøvede at bygge mig igennem regeringens integrationsudspil, var min første tanke, at det egentlig er ret fantastisk, at vi, når vi snakker om integration i det her land, som regel eller i hvert fald fra regeringens side snakker om, hvordan man kan tvinge folk til at gøre bestemte ting ved at true dem på deres økonomiske grundlag: Hvis ikke man gør det rigtige i skolen, ryger forældrenes børnefamilieydelse; hvis ikke man gør det rigtige efter skolen, ryger forældrenes børnefamilieydelse; hvis ikke man gør det rigtige, når man er fyldt 18 år, mister man retten til konthjælp; hvis ikke man gør det rigtige senere i livet, mister man også retten til konthjælp. Det er sådan et gennemgående træk i det integrationsudspil.

Nu er det jo rigtigt, at der var mange ord i regeringens integrationsudspil, og hvis bare man skriver tilstrækkelig mange ord, skal der også nok være nogle af dem, der er rigtige. Det gælder også i det her tilfælde, at der er nogle få